

Forslag til midlertidig Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner,

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder og

Forslag til Lov om kommunal Lægehjælp samt

Forslag til Lov om Apotekervæsenet.

Ved Skrivelse af 6. ds. oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende, hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive Lands-tinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer er omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Handelsrejsende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3017).

Sagen sattes under Forhandling.

Fr. Petersen: I den færøske Handelslov, Lov af 21. Marts 1855 om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne, findes Bestemmelser om to Slags Handel, dels om Handel fra Skib og dels om Handel paa bestemt opgivet Sted, altsaa fast Handel. Angaaende den første Art Handel hedder det i Lovens § 2, at det er „saavel Indlædinge som Udlædinge tilladt, under Iagttagelse af de Forskrifter, som denne Lov indeholder, at besjæle alle Havne paa Færøerne“, og der ikke alene „drive Handel med de i Landet bosatte Handlende“, men det skal ogsaa „staa dem frit, i et Tidsrum af 4 Uger paa hvert Sted at drive Handel umiddelbart med Indbyggerne“, dog kun fra Skib. For at drive en saadan Handel fra Skib skal der ifølge Lov af 30. Marts 1892 erlægges en Kendelse af 25 Kr. Vedrørende fast Handelsvirksomhed bestemmes der i § 10 i Lov af 21. Marts 1855, at „Ret til at drive Handel paa Færøerne skal tilkomme Enhver, som der holder Dug og Disk, og som er 25 Aar gammel og af uplettet Rygte“. Det bestemmes videre, at han i Forvejen skal have erhvervet et Antagelsesbrev til at maatte etablere Handel paa det af ham opgivne Sted, og at han for dette Antagelsesbrev skal

erlægge 2 Rd. Rigsmønt; dette Beløb er dog ved Lov af 7. Maj 1881 forhøjet til 50 Kr. Derimod findes der ikke i Loven af 21. Marts 1855 nogen Bestemmelse om Handelsrejsende, svarende til de i Forordningen af 8. Juni 1839 om fremmedes Handelsberettigelse for den øvrige Del af Kongeriget givne Regler. For Færøernes Vedkommende var der den Gang heller ikke nogen som helst Trang til saadanne Bestemmelser. Den ringe og vanskelige Forbindelse mellem Øerne indbyrdes og mellem disse og Omverdenen maatte siges at danne en afgjort Hindring for Handelsrejsendes Virksomhed paa Færøerne i det hele taget. Der er imidlertid foregaaet en overordentlig stor Udvikling med Hensyn til den færøske Handel i de 56 Aar, der er forløbne siden Monopolhandelens Ophævelse. Den lette Adgang til at etablere Handel, som den Gang pludselig aabnedes, bevirkede, at der straks opstod en Mængde Købmandsforretninger rundt om paa Øerne.

De fleste af disse Forretninger var dog kun lidet selvstændige, de maatte nærmest betragtes som en Slags Filialer af nogle faa større Forretninger, som havde deres Hovedsæde paa de Pladser paa Færøerne, hvor den kongelige Enehandel havde haft sine Etablissementer, navnlig i Thorshavn, Klaksvig og Trangisvaag, og disse større Forretninger dreves for en stor Del ved ikke-færøsk Kapital, hvorfor ogsaa Broderparten af Handelsfortjenesten blev udenfor Færøerne. I disse Forhold er der efterhaanden og navnlig i de sidste 20—30 Aar som Følge af de forbedrede Kommunikationer og Udviklingen af Næringslivet i det hele taget sket en meget betydelig Forandring, idet Aar for Aar flere og flere af Handelsmændene rundt om paa Færøerne er blevne selvstændige Købmænd, som dels har faste Kommissionærer udenfor Øerne, særlig i København, og dels gennem Handelsrejsende staa i Forbindelse med Firmaer i de forskellige Brancher. Uden at undervurdere den Betydning, som danske og fremmede Handelsrejsende saaledes kan have for den færøske Købmandsstand og derigennem ogsaa for den færøske Befolkning i dens Helhed, maa man vistnok indrømme det unaturlige i, at Forholdet paa Færøerne vedblivende skal være dette, at saavel danske som fremmede Handelsrejsende uden at erlægge nogen Afgift skal kunne berejse Færøerne og optage Ordre ikke blot fra Forretningsmænd, Købmænd og industridrivende, men fra hvem som helst.